

บทที่ ๑

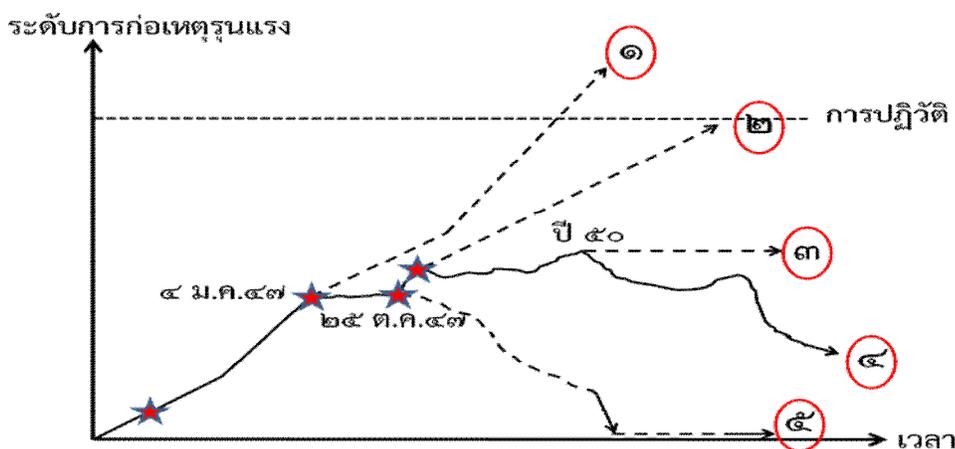
บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญปัญหา

จากสถานการณ์ในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่เกิดจากการก่อเหตุรุนแรง ซึ่งปัญหาหลัก เกิดจากคนกลุ่มหนึ่ง ใช้ประเด็น ประวัติศาสตร์ปัตตานี และความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของเชื้อชาติมลายูดำเนินการเพื่อ “เรียกร้องเอกราชต่อรัฐไทย” โดยใช้การบ่มเพาะ กลุ่มเกลามวลชนในพื้นที่ให้เกิดความเกลียดชังและลุกขึ้นมาต่อสู้ อาศัยประเด็นเงื่อนไขในอดีต และปัจจุบัน จัดตั้งอำนาจรัฐซ้อนทางการเมือง การปกครองเพื่อควบคุมมวลชนตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน จนขยายเขตสู่ระดับ ตำบล และ จังหวัด รวมทั้งการจัดตั้งกองกำลังที่มีรูปแบบ มีการฝึก การควบคุม การสั่งการ วางแผนและอำนวยการอย่างเป็นระบบ โดยมีการสนับสนุนและสร้างเครือข่ายช่วยเหลือ ตลอดจนการก่อเหตุรุนแรงเป็นยุทธวิธีขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ มุ่งหวังให้เกิด ประเด็นที่กระทบกับกติกาสากล เพื่อให้องค์กรระหว่างประเทศ เข้ามาเกี่ยวข้องกับแก้ปัญหา

นอกจากนั้นยังมีปัญหาอื่นๆ ที่เป็นปัญหารอง ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาภัยแทรกซ้อนที่ไม่แตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ เช่น การแย่งชิงอำนาจและผลประโยชน์ของกลุ่มผู้นำ, การค้าอาวุธ ผิดกฎหมาย, ปัญหายาเสพติด, การค้ำน้ำมันหนิสุลกากร ถึงแม้ว่าจะไม่ส่งผลกระทบโดยตรงแต่ก็เป็นเครื่องหล่อเลี้ยง และเกื้อกูลให้การก่อเหตุรุนแรงยังสามารถดำรงอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน

แผนภาพที่ ๑ ระดับการก่อเหตุรุนแรง

โดยสรุปสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นไปตามกราฟเส้นที่ ๔ กล่าวคือ การก่อเหตุรุนแรงเริ่มมีการสะสมมายาวนาน จนกระทั่งถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ ได้ปรากฏชัดเจน เมื่อเกิดเหตุการณ์ปล้นอาวุธปืนของ กองพันพัฒนาที่ ๔ หลังจากนั้นรัฐได้ระดมกำลังเข้าปราบปรามผู้ก่อเหตุรุนแรง ซึ่งในบางครั้งเกิดความผิดพลาด เช่น กรณีตากใบ เมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ทำให้สถานการณ์รุนแรงเพิ่มขึ้นจนถึง จุดสุดเมื่อปี ๒๕๕๐ ต่อจากนั้นรัฐได้แก้ไขวิธีการ โดยใช้งาน “การเมืองนำงานทหาร” จนทำให้สถานการณ์เริ่มทรงตัว และตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ

อย่างไรก็ตามจากสถิติที่ลดลง มีอาจใช้เป็นตัวชี้วัดของความสำเร็จของการแก้ปัญหา เนื่องจากยังคงมีการสูญเสียทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชนอยู่ แต่อาจเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่า ฝ่ายเราได้เปรียบทางยุทธศาสตร์แต่ยังเพียงพลาบบ้างทางยุทธวิธี ทั้งนี้ ผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงดำรงความมุ่งหมายไปสู่รัฐเอกราช โดยแสวงประโยชน์จากองค์กรอิสระ, นักการเมือง, นักวิชาการ, สถาบันการศึกษา ที่รัฐไม่ทำพันธและเป็นแนวร่วมมุกกลับ ขับเคลื่อนในระดับยุทธศาสตร์ ผลักดันภายในและภายนอกประเทศ ให้ถึงเป้าหมาย ส่วนระดับยุทธวิธี นั้น ยังคงข่มขู่และก่อเหตุสะเทือนขวัญต่อประชาชน เพื่อให้เกิดผลต่อความรู้สึกในวงกว้าง และทำให้ประชาชนหวาดกลัวและจำเป็นต้องวางตัวนิ่งเฉย รวมทั้งสร้างความสูญเสียให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ ได้แก่ ทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร เพื่อทำให้ประชาชนไม่เชื่อมั่นต่ออำนาจรัฐ

ทั้งนี้ นับตั้งแต่เหตุการณ์ปล้นอาวุธปืนของ กองพันพัฒนาที่ ๔ เมื่อ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ รัฐบาลได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการแก้ไขปัญหาการก่อเหตุรุนแรง ด้วยมาตรการต่างๆ มีการปรับเปลี่ยนหน่วยงานและความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับสถานการณ์ มาตามลำดับ แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลง คือ การน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นยุทธศาสตร์หลัก บนพื้นฐานของหลักนิติรัฐ และสันติวิธี โดยแบ่งออกได้เป็น ๔ ห้วง ดังนี้

ห้วงปี ๒๕๔๗ – ๒๕๔๘ ภายใต้การบูรณาการของกองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ (กอ.สสส.จชต.) ซึ่งห้วงนี้มีจุดเด่นที่สำคัญ คือ มีอำนาจในการจัดการในเรื่องงบประมาณทุกแผนงาน แต่เนื่องจากเป็นหน่วยงานเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ทำให้การประสานงานระหว่างกองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับหน่วยงานราชการตามสายงานปกติ ยังกระทำได้อย่างจำกัด แต่ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มของการเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชนในพื้นที่

ห้วงปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๐ ได้มีการจัดตั้ง กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในระดับนโยบาย และกองอำนวยการรักษาความมั่นคง

ภายในภาค ๔ รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ โดยมีหน่วยรองที่สำคัญ คือ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) รับผิดชอบงานด้านการพัฒนา และกองบัญชาการผสมพลเรือน ตำรวจ ทหาร (พตท.) รับผิดชอบด้านความมั่นคง มีการจัดโครงสร้างที่ชัดเจน ทำให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐทำได้ดีขึ้น แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการบูรณาการแผนงาน/โครงการ เนื่องจากยังกระทำแบบแยกการ ผ่านทางหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลาง ในลักษณะงบบ Function ทำให้แผนงาน โครงการที่ได้รับอนุมัติไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ถือได้ว่าภาครัฐมีความเข้าใจต่อการแก้ไขปัญหา และเริ่มเปลี่ยนผ่านสู่การเข้าถึง

ห้วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๒ ประการ คือ การประกาศใช้ พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ มีการจัดตั้ง กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) มีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจ คือ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.) เข้ามารับผิดชอบ และรับโอน ศอ.บต. กับ พตท. มาขึ้นการบังคับบัญชา นอกจากนี้รัฐบาลได้จัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จชต. ขึ้นเพื่อบูรณาการแผนงาน/โครงการของทุกหน่วย มีการสำรวจความต้องการของประชาชน เพื่อมาจัดทำแผนงาน/โครงการ มีการกำหนดเป้าหมาย จัดลำดับความเร่งด่วนเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน เป็นผลให้การดำเนินการตามโครงการต่างๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และที่สำคัญประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ถือได้ว่าเป็นห้วงที่เข้าถึงในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง และเป็นจุดเริ่มของการพัฒนา

ห้วงตั้งแต่ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมา มีพัฒนาการที่สำคัญ คือ การประกาศใช้ พ.ร.บ.การบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่ง พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ จัดทำนโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ ศอ.บต. จัดทำยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา และ กอ.รมน. จัดทำยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง และในห้วงนี้ยังมีการนำบทบัญญัติในมาตรา ๒๑ แห่ง พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ มาบังคับใช้ในพื้นที่ ๔ อำเภอ ของ จังหวัดสงขลา และอำเภอแม่ลาน จังหวัดปัตตานี ซึ่งหลักสำคัญของมาตรานี้ คือ การเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่กระทำผิดและรู้ทำไม่ถึงการณ กลับเข้ามาอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่ง ที่แสดงถึงนโยบายการเมืองนำการทหารอย่างแท้จริง และเริ่มเข้าสู่การพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบ

สำหรับกลไกในการปฏิบัติงานในพื้นที่ เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของหน่วย/ส่วนราชการต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งแยกตามภารกิจได้เป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนราชการปกติ, กอ.รมน., และ ศอ.บต. ซึ่งแต่ละส่วนจะได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับการแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป็นการเฉพาะตามกรอบของแผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จชต.

ตามที่ได้เกิดสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ตั้งแต่ปี พุทธศักราช ๒๕๔๗ เป็นต้นมาดังกล่าวแล้วนั้นซึ่งเป็นเหตุให้มีการประกาศใช้กฎหมายพิเศษหลายฉบับ อาทิเช่น พระราชบัญญัติกฏอัยการศึก พุทธศักราช ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ประเภทรายาวแรง รวมทั้ง การประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษล่าสุดที่มีการพิจารณาให้มีบทบัญญัติ และระเบียบปฏิบัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างไปจากหลัก และวิธีการที่ใช้ในการประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น การประกาศใช้กฎหมายพิเศษ ดังกล่าวอาจจะทำให้เกิดความสับสนแก่ประชาชนที่จะต้องถูกบังคับใช้ รวมทั้งความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้จากการลงพื้นที่เพื่อติดตาม และรวบรวมข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ของคณะกรรมการอิสระเพื่อสมานฉันท์แห่งชาติ ได้ระบุว่า “ปัญหาหลักที่ทำให้สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงทวีความรุนแรงนั้น เนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับหลักนิติธรรม ประชาชนขาดวิฤติศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรม”

จากการประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับหน่วยงานอื่นๆ ที่ไม่มีบทบาท อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายปกติกำหนด เข้ามาในการปฏิบัติงานในพื้นที่เฉพาะนั้นๆ จะมีความเหมาะสมทั้งในแง่การยอมรับของหน่วยงานที่มีอยู่เดิม และประชาชนหรือไม่ หรือมีประสิทธิภาพมากเพียงใด มีปัญหาข้อขัดข้องอย่างไร และมีแนวทางอย่างไรที่จะทำให้การประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษของรัฐบาลเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งที่ผ่านมายังไม่สามารถบังคับใช้ได้จ้เป็นรูปธรรม

การแก้ไขปัญหาจะต้องคำนึงถึงสังคมวัฒนธรรมควบคู่กับความมั่นคง การบังคับใช้กฎหมายต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม อยู่ร่วมกันอย่างสันติ และเน้นการใช้นิติินโยบาย หรือนิติรัฐ เพื่อจัดการแก้ไขปัญหา กลไกของรัฐทุกด้านจะต้องมีลักษณะสอดคล้องเฉพาะของพื้นที่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง และอนาคตการพัฒนาเศรษฐกิจ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การสร้างความเข้าใจในการรับรู้ และการยอมรับกับสังคมในพื้นที่ และสังคมไทยส่วนใหญ่ว่า สันติวิธีเป็นแนวทางหลัก และเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา

จากความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง “การรับรู้และการยอมรับกับการบังคับใช้กฎหมายพิเศษ กรณีศึกษาเฉพาะการแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้” งานวิจัยในครั้งนี้ จัดทำขึ้นมาเพื่อ รวบรวมความคิดเห็นจาก

องค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายพิเศษ (ว่าด้วยความมั่นคง) ทั้งผู้ที่บังคับใช้และผู้ที่ถูกบังคับใช้กฎหมายพิเศษซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้เกิดความเข้าใจการรับรู้ และการยอมรับ รวมทั้งการให้ความร่วมมือ และสามารถพัฒนารูปแบบในการประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความเป็นมา หลักการและเหตุผล รวมทั้งสถานการณ์ของปัญหา
๒. เพื่อศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับ การรับรู้ การยอมรับ และความเข้าใจในการบังคับใช้กฎหมายพิเศษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นของประชาชน ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดยะลา และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ที่มีต่อการประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษ (ว่าด้วยความมั่นคง) การวัดระดับการรับรู้การประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษ จะดำเนินการโดยอาศัยการวัดการยอมรับที่เกิดจากการรับรู้ และการมีส่วนร่วมด้วยความเข้าใจของประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ ที่มีภูมิลำเนาซึ่งอาศัยอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลาเท่านั้น เหตุผลที่ใช้วิธีวัดดังกล่าวก็เพราะ โอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในเชิงปริมาณไม่เท่าเทียมกัน หรือมีการมีส่วนร่วมด้วยความเข้าใจไม่ตรงกัน ซึ่งเป็นผลต่อประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายพิเศษ

สมมติฐานของการวิจัย

หากมีการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติชัดเจน และมีความแน่นอนในการประกาศใช้กฎหมายความมั่นคง หรือกฎหมายพิเศษ ตลอดจนการใช้นิติธรรมของกฎหมายพิเศษอื่นๆ รวมทั้ง พระราชกำหนด หรือพระราชบัญญัติ นั้น อาจทำให้ปัญหาข้อขัดข้องในการบังคับใช้กฎหมายพิเศษหมดไป ซึ่งจะส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเกิดประสิทธิภาพอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากวิจัย

๑. ได้รับทราบความเป็นมาของสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หลักการ และเหตุผลในการแก้ไขปัญหาโดยการประกาศบังคับใช้กฎหมายพิเศษ

๒. เพื่อให้ทราบว่า ทศนคติในประเด็นการรับรู้ การยอมรับ และความเข้าใจของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เกี่ยวกับกฎหมายพิเศษเป็นอย่างไร และอยู่ในเกณฑ์ระดับใด

๓. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา และการวิจัยในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายพิเศษในประเด็นอื่น รวมทั้งในพื้นที่อื่นๆ ที่มีลักษณะของสถานการณ์ที่คล้ายกัน

คำจำกัดความ

กฎหมายพิเศษ หรือ กฎหมายเพื่อความมั่นคง ที่มีการประกาศและบังคับใช้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา

๑. พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกพุทธศักราช ๒๕๕๑ (ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๑) – ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และ ๔ อำเภอ ของจังหวัดสงขลา

๒. พระราชกำหนดการบริหารราชการภายในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายพิเศษที่ประกาศใช้ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา, จังหวัดปัตตานี, และจังหวัด นราธิวาส ๑ เดือน พระราชกำหนดการบริหารราชการนี้ได้อยู่ในชีวิตประจำวัน ของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่ และประชาชนมานานจนเกิดความเคยชิน ทั้งนี้ ทำให้ทศนคติในการคงไว้ หรือยกเลิก การใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๕๘ นั้น ไม่มีความแตกต่าง กล่าวคือ สามารถคงไว้เพื่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือยกเลิกการใช้ก็ได้

๓. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ปี ๒๕๕๑

สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดในเขตภาคใต้ตอนล่าง ของประเทศไทย โดยผู้ทำการวิจัย

ได้กำหนดเขตศึกษาในพื้นที่จังหวัดดังต่อไปนี้ คือ จังหวัดยะลา
จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส

<p>สี่อำเภอจังหวัดสงขลา ทัศนคติ</p>	<p>หมายถึง อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอจะนะ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคล หรือสิ่งของหรือ สถานการณ์ต่างๆ ในทางดีหรือไม่ดี</p>
<p>BRN (Barisan Revolusi Nasional)</p>	<p>หมายถึง ขบวนการ แนวร่วม ปฏิวัติ แห่งชาติ มลายูปัตตานี BRN-Congress ถือเป็น “กลุ่มติดอาวุธ” ของบิอาร์เอ็นเดิม แต่ค่อยๆ ลด บทบาทลงและทยอยออกมามอบตัว โดยจุดสุดท้ายที่ออกมา มอบตัว คือ กลุ่ม นายสะอารี ดาฮง เมื่อต้นปี ๒๕๔๖ BRN- Ulama เป็น “กลุ่มผู้นำศาสนา” BRN-Coordinate เป็นกลุ่มที่ ไม่รับคำวินิจฉัยของนายอับดุลกาเร็ม</p>
<p>DPP</p>	<p>หมายถึง สภาก่อการนำ Dewan Pimpinan Pusat หรือ Dewan Pimpinan Parti เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และ ตัดสินใจ รวมทั้งเป็นเจ้าของยุทธศาสตร์/แผนการปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน หรืออาจกล่าวให้ชัด DPP มีสถานภาพเสมือนส่วน มันสมองหรือรัฐบาลของกลุ่มก่อความไม่สงบนั่นเอง โดย โครงสร้างการจัดองค์กรมีลดหลั่นกันลงไป ตั้งแต่ระดับเขต/ จังหวัดถึงระดับหมู่บ้าน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ สมาชิก/แนวร่วม การปฏิบัติทางยุทธวิธีของสมาชิก/แนวร่วม อีกทั้งมีการจัดแบ่งหน้าที่ในองค์กรย่อยอย่างชัดเจน ทั้งใน ด้านการปฏิบัติการจิตวิทยา/โฆษณาชวนเชื่อ ด้านศาสนา ด้าน เศรษฐกิจ และด้านการทหาร (การใช้กำลังการปฏิบัติการใน รูปแบบต่างๆ) โดยมีเป้าหมายสูงสุดเมื่อการปฏิวัติตามขั้นตอน ดังกล่าวสำเร็จจะสถาปนารัฐปัตตานีขึ้นใหม่ โดยมีอาณาเขต ครอบคลุม ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และบางส่วนของจังหวัด สงขลา และสตูล</p>
<p>อาเยาะห์</p>	<p>หมายถึง ขบวนการสร้างมวลชนมิให้ความร่วมมือกับรัฐ Ali Jawason Kampong) มาจากชื่อเต็ม “อาลี ยาวาซัน กำปอง”</p>
<p>โต๊ะอิหม่าม (N)</p>	<p>หมายถึง IMAM คำเรียกหัวหน้านักบวชในศาสนาอิสลาม อิหม่าม</p>
<p>คอเต็บ/เกาะฎิบ</p>	<p>หมายถึง ผู้กล่าวคำเทศนาหรือกล่าวปาฐกถาธรรมโดยเฉพาะในการ</p>

บิหลั่น (ศาสนาอิสลาม) หมายถึง ละหมาดวันศุกร์และในวันฮีดทั้งสอง ชะรีอะฮ์
ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม คำว่ามุสลิม ยังมีความหมายรวมถึง
ผู้ใฝ่สันติ ผู้ยอมมอบกายและหัวใจต่อพระเจ้า